

ĐỀ BÀI

MỘT LẦN EM
MƠ GẶP MỘT
ÔNG BỤT. HÃY
KỂ LẠI CUỘC
GẶP GỠ ĐÓ.

Bài làm

Đọc truyện cổ tích, em rất thích thú khi thấy, trong lúc tuyệt vọng, những người tốt lại được Bụt hiện ra giúp đỡ. Em luôn khao khát một lần được gặp người. Một đêm, em đã nằm mơ thấy Bụt hiện lên.

Khi học xong em thiếp đi lúc nào không biết. Trong giấc mơ màng, em thấy ông. Khó có thể đoán tuổi của Bụt: tám mươi, chín mươi hay là trăm tuổi? Dáng người hơi còng nhưng trông ông rất khỏe mạnh. Khuôn mặt đầy đặn tràn đầy vẻ phúc hậu. Tuy tuổi tác đã cao nhưng nước da ông vẫn còn hồng hào như lứa tuổi thanh niên. Mái tóc bạc trắng như cước được búi lên tận đỉnh đầu và cài trâm vàng. Lông mày, lông mi và những chòm râu dài đến tận ngực cũng đều bạc trắng cả. Đôi mắt ông trong sáng như sao, hiền dịu như ánh trăng rằm luôn nhìn mọi người với vẻ trìu mến thân thương. Miệng ông luôn cười tươi để lộ ra những chiếc răng đen nhánh. Ông mặc quần áo thụng màu trắng, tay luôn chống cây gậy trúc. Từ xa, em thấy một chàng trai đang nói điều gì với ông. Em tiến lại gần nhưng không nói gì cả mà lặng lẽ nấp sau bụi tre. Anh chàng ấy nói: “Thưa ông, trước đây con đi làm thuê cho một nhà chủ. Con đã làm lụng vất vả, không quản khó nhọc và ông chủ đã hứa gả con gái mình cho con. Nhưng giờ thì lão định gả cô ấy cho một kẻ khác và bắt con vào rừng tìm được cây tre trăm đốt. Nhưng con tìm kiếm rất nhiều rừng mà không có cây tre nào trăm đốt...” Ánh mắt của ông Bụt lúc này sáng quắc, vẻ nghiêm nghị. Tiếng nói trầm ấm vang vang cất lên: “Con hãy chặt một trăm đốt tre rồi hô “khắc nhập” tức khắc sẽ có cây tre trăm đốt”. Anh làm như lời ông và đúng như vậy. Bụt còn dặn anh hô “khắc xuất”, trăm đốt tre sẽ rời ra. Anh bó làm hai bó rồi gánh về nhà. Nhưng chỉ còn hai giờ nữa là lễ cưới bắt đầu rồi mà rừng lại lắm cây cối um tùm, đi làm sao cho kịp. Anh trai cày ngời khóc và ông Bụt lại hiện ra. Ông lắc nhẹ cái phất trong tay. Một chiếc cầu vồng bảy sắc hiện ra bắc từ chân trời bên này sang chân trời bên kia. Anh chàng bước lên chiếc cầu, trông anh như con kiến càng đi trên một cành cây to lớn trên nền trời xanh. Em mãi ngắm cầu vồng quá nên đã sơ ý làm gãy một cành khô. Bụt đã biết em nấp sau bụi cây. Từng bước đi khoan thai, nhẹ nhàng và đường bệ, ông tiến lại gần em và nói: “Cháu hãy ra đây!”. Từ ông tay áo, ông lấy ra một quả cầu có thể nhìn thấy tất cả mọi việc đang diễn ra trên thế giới. Chàng đó đã từng trị lão chủ rất thích đáng và đã cùng cô gái sống hạnh phúc trọn đời. Thấy vậy, em liền hỏi ông: “Tại sao ông lại tốt như vậy?”. Ông trả lời: “Vi trời đã ban cho ông làm Bụt, ông phải giúp đỡ mọi người để hoàn thành trọng trách đó”. Ông đã khuyên em: “phải ăn hiền ở lành thì mai ngày sẽ gặp phúc đức, không được ăn ở độc ác vì sẽ gặp quả báo”. Tỉnh dậy, em vẫn còn nhớ như in lời khuyên của người.

Em rất yêu quý Bụt. Ông đúng như một quan tòa xét xử công minh, trừng phạt kẻ ác, giúp đỡ người hiền lương.